

HJERTETS AMNESTI

"Forlad din næste den uret, han har gjort; og når du selv beder, skal dine synder blive tilgivet." (Sir 28,2)

Dette livets ord kommer fra en af Det gamle Testaments bøger, der er skrevet mellem 180 og 170 f.Kr. af Ben Sirak, en vismand og skriftlærd, der underviste i Jerusalem. Han lærer os her et tema, der til stadighed dukker op i den jødiske visdomslitteratur: Gud er barmhjertig mod syndere, og heri skal vi efterligne ham. Gud tilgiver alle vore overtrædelser, fordi han er "barmhjertig og nådig..... langmodig og rig på miskundhed" (Sl.103,8). Han bærer over med vore synder (Vis11,23), og han glemmer dem ved at kaste dem bag sin ryg (Es 38,17). Ben Sirak skriver, at Gud forøger tilgivelsen, fordi han kender vor ringhed og vor elendighed. Gud tilgiver, fordi han som alle forældre holder af sine børn og derfor altid undskylder dem, dækker over deres fejl, har tillid til dem og utrætteligt opmuntrer dem.

For di han er vor far, er det ikke nok for Gud at elske og tilgive sine børn. Hans store ønske er, at de skal behandle hinanden som søskende, være enige, holde af hinanden og elske hinanden. Guds store plan for menneskeheden er det universelle broderskab. Et forhold stærkere end de uundgåelige splittelser, spændinger og aversioner, som så let opstår i kølvandet på misforståelser og fejltagelser.

Ofte falder familier fra hinanden, fordi mennesker ikke kan tilgive hinanden. På grund af gammelt nag opretholdes splittelser mellem familier, sociale grupperinger og folkeslag. Af og til er der ligefrem nogle, der fortæller os, at vi ikke skal glemme den uret, vi har lidt, at vi skal dyrke hævnfølelsen; men et blindt nag forgifter sjælen og fortærer hjertet.

Nogle mener, at det at tilgive er at vise svaghed. Men det er derimod udtryk for et stort mod, det er sand kærlighed, for den er uselvsk. "Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente?" spørger Jesus, "det kan alle jo finde ud af. I skal elske jeres fjender." (Matt 5, 42-47).

Vi bliver også bedt om at vise kærlighed; en barmhjertig kærlighed til dem, vi møder i dagens løb og især til dem, der fejler. Der kræves i Det nye Testamente endnu mere af dem, der er kaldede til at leve en fællesskabets spiritualitet. "Bær over med hinanden og tilgiv hinanden" (Kol 3, 13). Den gensidige kærlighed forlanger næsten en pagt af os: at vi altid er rede til at tilgive hinanden. Kun således kan vi bidrage til det universelle broderskab.

"Forlad din næste den uret, han har gjort; og når du så selv beder, skal dine synder blive tilgivet."

Disse ord opfordrer os ikke kun til at tilgive, men de minder os om, at tilgivelse er den nødvendige forudsætning for selv at blive tilgivet. Gud hører os og tilgiver os med den målestok, vi selv tilgiver med. Jesus advarer os: "Det mål, I måler med, skal I selv få tilmålt med." (Matt. 7,2). "Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed." (Matt 5,7). Hvis hjertet er gennemtrængt af had, er det ikke i stand til at forstå eller modtage Guds barmhjertige kærlighed.

Hvordan kan vi leve dette livets ord? Det kan vi ved straks og uden forbehold at tilgive, hvis der er nogen, vi ikke er forsonede med. Men det er ikke nok. Vi skal gennemlede hjertets fjerneste afkroge og udslutte ligegyldighed, manglende velvilje, følelser af overlegenhed og arrogance over for enhver, vi møder.

Men der er mere endnu, for vi bør også forebygge. Hver morgen bør vi se med nye øjne på dem, vi møder: familie, skolekammerater, kolleger og tilfældige mennesker i en forretning. Vi skal være parate til at gå let hen over det, vi ikke bryder os om, være rede til ikke at dømme, til at indgyde tillid, til altid at håbe og stole på dem. Vi skal nærme os ethvert menneske med denne åbenhed, med denne altomfattende tilgivelse. Vi skal ikke huske på deres fejl, men dække alt med kærlighed. I dagens løb skal vi forsøge at råde bod på uhøfligheder og utålmodige udbrud ved at bede om undskyldning eller ved en venlig handling. Når vi føler en instinktiv modvilje mod en anden, skal vi forsøge at udvise stor imødekommenhed, grænseløs barmhjertighed, fuld tilgivelse, medfølelse og opmærksomhed over for den andens behov.

Så vil også vi, når vi beder til Faderen, og frem for alt når vi beder om tilgivelse for vore fejltrin, vide os bønørte, og vi kan fulde af tillid bede: "Forlad os vor skyld, som også vi forlader vore skyldnere." (Matt 6,12).

"Forlad din næste den uret, han har gjort; og når du så selv beder, skal dine synder blive tilgivet."

Chiara Lubich

Tidligere udgivet i september 2002

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden, af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby